

[Arne Melchior]

Jeg vil gerne understrege, hvad hr. Bernhard Baunsgaard har været inde på: at en række af enkeltelementerne i dette forslag allerede indgår i det forlig, som er indgået mellem et flertal i folketinget, og at jeg alene af den grund kan sige, at CD er positive over for nogle af elementerne.

Det gav et lille gib i mig, da hr. Bakholt tildelte venstre ros for at have fremsat dette som et samlet forslag. Jeg ved ikke, hvor alvorligt han mente det. I hvert fald kunne han ikke slutte sin tale uden at udnævne hele dette bastante forslag til et reklamebrøl. Men der kunne godt være nogen logik i denne ros, fordi venstre siger: her ser vi så, hvad partiet venstre vil på de fleste af skatteområdets felter.

Personlig er jeg ikke rigtig enig i rosen og er mere tilbøjelig til at deltage i kritikken, som kom sidst i hr. Bakholt's tale, for jeg tror vitterlig ikke, at et sådant beslutningsforslag kan være grundlag for en saglig drøftelse. Bevares, jeg har aldrig siddet i skatte- og afgiftsudvalget – det kan både det og jeg være glad for – men ved gennemgang af forslaget, både for mig selv og i gruppen, kommer vi til det resultat, at hvis man skulle beslutte eller forkaste dette forslag, altså lægge det til grund for en virkelig alvorlig og dybtgående drøftelse, så ville den være årelang, og så ville den være aldeles u hensigtsmæssig. Det ville være ikke i hundredvis, men i tusindvis af spørgsmål, der skulle stilles, og samråd, der skulle holdes, og erhvervssynspunkter, der skulle indhentes. Vi tror altså, at her er for meget på én gang – alt godt fra havet eller alt godt fra overdrevet.

Det hindrer som sagt i min indledning ikke, at der er mange ting, vi kunne være med til, og der er mange tanker, som vi altså allerede er involveret i i praktisk politik, og der er andre ting, vi gerne ville være med til. Jeg kan i flæng nævne, at beskatning af produktionsjord ophæves. Det er noget, CD har fremsat et konkret forslag om tidligere og vil gøre igen, og der er realisme i på lang sigt at drøfte sådan noget. Det optræder sammen med punkt 8: »Landbrugets særskat ophæves«. Det er altså en skat, der bortfalder om nogle få måneder, og som mit parti har taget afstand fra er blevet indført, og som vi har forsøgt at få ophævet uden resultat, og som hr. Ellemann-Jensen og venstre udmærket godt ved det er helt urealistisk at begynde at

tale om. Man tager altså sådan en propagandasag uden nogen politisk realitet ind sammen med punkter, det har en langsigtet værdi at drøfte og undersøge, f. eks. dobbeltbeskatningen af aktieudbytte. Der er vi tilhængere på lang sigt af, at det skal ske, som venstre her foreslår.

Med hensyn til afsnit E om generationsskifte har vi flere gange peget på, at generationsskifteproblemer er væsentlige, ikke kun i landbruget, hvor vi plejer at være opmærksomme på dem her i tinget, men også for industriens vedkommende.

Det, der siges om medhjælpende ægtefæller i punkt 4 og om afskrivningsgrænsen for personbiler i punkt 6, har hidset nogle op. Det hjælper selvfølgelig ikke på eksporten, men det er ganske urimeligt, at man ikke simpelt hen rent pristalsmæssigt har fulgt med i de afskrivningsgrænser, der gælder for personbiler. Og sådan er der forskellige ting, som er gode.

Vi tror ikke, dette forslag nogen sinde kommer til realitetsbehandling. Vi tror, venstre har været opmærksom på, at det ikke kan ske og ikke vil ske, og at partiet derfor – nu er reklamebrøl et meget stort ord, så jeg vil sige: har gjort noget lignende, som fremskridtspartiet gør hvert år ved den tid, hvor der er finanslovsforslagsbehandling, nemlig at man så at sige får folketinget til at trykke sit parti-program. Det er en udmærket ting, men det er altså ikke egnet til praktisk politik.

Endelig vil jeg gerne tilslutte mig det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde med hensyn til forbløffelsen over, hvad partiet venstre gør, når det er i regering, og hvad det gør, når det er i opposition.

Wilhelm (VS):

Jeg skal ikke gå ind på de enkelte punkter i venstres forslag, men tage det som et samlet forslag, og så må jeg sige, at jeg synes, der er grænser for, hvad man kan foregive at debattere i fuldt alvor, hvis man vil have en smule selvrespekt i behold. Dette forslag lægger sig pænt i rækken af de popforslag, der har udviklet sig i de seneste år, og som vi har set fra de konservative, de radikale, fremskridtspartiet osv., hvor det mest går ud på at få nogle værdiladede ord i overskriften. Nu hedder det »dynamisk« – det er i øvrigt brugt nogle gange før, så vidt jeg husker, båd-